Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 14 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Paaukštinimas – 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūra – Sprendimas nepaaukštinti ieškovo pareigų iki AD 10 lygio nuo 2015 m. liepos 1 d. – Perkėlimas iš vienos institucijos į kitą – *Prorata temporis* sistema – Nuopelnų palyginimas – Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnis – Atsakomybė“

Byloje T-21/17

RL, Europos Parlamento pareigūnas, atstovaujamas C. Bernard-Glanz ir A. Tymen, advokatų,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, atstovaujamą J. Inghelram ir V. Hanley-Emilsson,

atsakovą,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo, kuriuo siekiama, pirma, kad būtų panaikintas 2016 m. gegužės 11 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo atsisakyta 2015 m. liepos 1 d. paaukštinti ieškovą, ir, antra, kad būtų atlyginta ieškovo tariamai patirta žala,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni (pranešėjas), teisėjai K. Kowalik-Bańczyk ir C. Mac Eochaidh,

kancleris E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 45 straipsnyje nustatyta:

„Sprendimus dėl paaukštinimo priima paskyrimų tarnyba, atsižvelgdama į 6 straipsnio 2 dalį. Jei 4 straipsnio ir 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka netaikoma, pareigūnai gali būti paaukštinti į aukštesnį lygį tik tada, jei užima pareigybę, kuri atitinka vieną iš I priedo A skirsnyje nustatytos rūšies

* Proceso kalba: prancūzų.

pareigybę. Pareigūno pareigos paaukštinamos paskiriant jį į kitą aukštesnį jo pareigų grupės lygį. Pareigos gali būti paaukštintos tik pareigūnams, atrinktiems iš ne mažiau kaip dvejus metus savo lygyje išdirbusių pareigūnų, apsvarsčius pareigūnų, kurių pareigos gali būti paaukštintos, nuopelnus. Lygindama nuopelnus, paskyrimų tarnyba visų pirma atsižvelgia į ataskaitas apie pareigūnus, kalbas, kurias jie vartoja atlikdami savo pareigas, išskyrus tą kalbą, apie kurios puikų mokėjimą jie yra pateikę įrodymų pagal 28 straipsnio f punktą, ir jų atliekamų pareigų lygį.

<…>“

2 Pagal paaukštinimo instrukcijas, pridėtas prie 2005 m. spalio 19 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo dėl paaukštinimų (toliau – paaukštinimo instrukcijos), tam, kad būtų svarstomas pareigūnų pareigų paaukštinimas, paprastai jie turi būti surinkę tam tikrą paaukštinimo balų skaičių, kuris bent prilygtų referenciniam balų skaičiui (3 punktas).

3 Paaukštinimo instrukcijų 4 punkte patikslinta, kad po kiekvienų metų, išdirbtų einant konkretaus lygio pareigas, pareigūnams skiriami paaukštinimo balai nuo 0 iki 3. Jeigu pareigūnas negauna nė vieno balo, jo karjera iš karto blokuojama, jei gauna 1 balą, tai reiškia lėtą karjerą, 2 balai reiškia įprastą karjerą, o 3 balai – greitą paaukštinimą.

4 Be to, pagal paaukštinimo instrukcijas paaukštinimo balus kiekvienais metais skiria direktorato, kuriam priklauso pareigūnas, direktorius, atsižvelgdamas į šio pareigūno nuopelnus ir daugiausia į jo vertinimo ataskaitą (5 punktas), ir direktorius kiekvienais metais kiekvienam lygiui sudaro savo direktorato pareigūnų, surinkusių referencinį balų skaičių, sąrašą (7 punktas).

5 Galiausiai paaukštinimo instrukcijų 8 punkte numatyta, kad sąrašai skelbiami ir perduodami jungtiniam paaukštinimų komitetui, kuris lygina visų paaukštintinų kiekvieno lygio pareigūnų nuopelnus, atsižvelgdamas į gautus paaukštinimo balus ir jų atitiktį vertinimo ataskaitoms. Baigęs darbą, komitetas kiekvienam lygiui parengia paaukštinti siūlomų pareigūnų sąrašą, nurodydamas pirmenybės tvarką. Šis sąrašas perduodamas paskyrimų tarnybai, ji priima sprendimą.

6 Paprastai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo paaukštinimo sistemą gautų balų skaičius nagrinėjamas atsižvelgiant į suinteresuotųjų asmenų situaciją konkrečių metų sausio 1 d. Vis dėlto 2006, 2007 ir 2008 m. vykdant pareigų paaukštinimo procedūras buvo įgyvendinta specialioji priemonė, taikoma tam tikro lygio pareigūnams, įdarbintiems nuo 2004 m. gegužės 1 d., ir pagal šią priemonę sukaupti balai pradėti nagrinėti ne tik konkrečių metų sausio 1 d., bet ir kiekvieno metų mėnesio pirmą dieną (toliau – *prorata temporis* priemonė).

7 2009 m. *prorata temporis* priemonės taikymo sritis buvo išplėsta ir kitiems lygiams. Tiksliau pagal 2009 m. spalio 27 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo administracijos ir *European Public Service Union* (Europos valstybės tarnautojų sąjunga) taikinimo procedūros išvadų 6 punktą balų skaičius, į kurį atsižvelgiama paaukštinant pareigas pagal *prorata temporis* priemonę, gaunamas „sudedant <…> N-1 metų gruodžio 31 d. sukauptą balų skaičių [ir] kiekvieną N metų mėnesį – vieną dvyliktąją dviejų balų dalį, o jeigu pareigūnas N-1 metais gavo mažiau nei du balus, – vieną dvyliktąją faktiškai skirtų balų dalį“.

8 Nuo 2015 paaukštinimo metų *prorata temporis* priemonės taikymas išplėstas visiems paaukštinimams iki AST 8 ir AD 11 lygių, neatsižvelgiant į atitinkamų pareigūnų įdarbinimo datą (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir *European Public Service Union* taikinimo procedūros išvadų dėl 2015 m. liepos 22 d. paaukštinimo sistemos veikimo 1 punktas).

Bylos aplinkybės

9 Ieškovas RL 2004 m. spalio 1 d. pradėjo dirbti Europos Sąjungos Teisingumo Teisme kaip laikinasis tarnautojas. 2006 m. kovo 1 d. jis buvo paskirtas pareigūnu.

10 2015 m. kovo 16 d. ieškovas buvo perkeltas į Europos Parlamentą. Per šį perkėlimą jis buvo priskirtas AD 9 lygio 2 pakopai.

11 2015 m. liepos 8 d. sprendimu paskyrimų tarnyba nustatė referencinį 8 balų skaičių, taikytiną AD 9 lygio pareigūnams, siekiant juos paaukštinti iki AD 10 lygio 2015 paaukštinimo metais.

12 Gavęs ieškovo prašymą, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2015 m. gruodžio 7 d. jį informavo, kad už 2014 m. jis negavo nė vieno paaukštinimo balo.

13 2015 m. gruodžio 11 d. el. laišku ieškovas ginčijo sprendimą, kuriuo už 2014 m. jam nebuvo skirtas nė vienas paaukštinimo balas ir prašė už tuos pačius metus skirti nuo 2,5 iki 3 balų. Be to, 2016 m. vasario 10 d. jis padavė skundą dėl sprendimo neskirti jam paaukštinimo balų už 2014 m. ir dėl sprendimo nepaaukštinti jo 2015 metais.

14 2016 m. kovo 4 d. sprendimu Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kancleris, veikiantis kaip paskyrimų tarnyba, remdamasis paaukštinimo komiteto nuomone, už 2014 m. skyrė ieškovui 2,5 paaukštinimo balo.

15 2016 m. kovo 15 d. el. laišku ieškovas paprašė peržiūrėti sprendimą, kuriuo atsisakyta jį paaukštinti, atsižvelgiant į šių paaukštinimo balų skyrimą.

16 2016 m. balandžio 7 d. paaukštinimų komitetas rekomendavo paskyrimų tarnybai palikti galioti savo sprendimą nepaaukštinti ieškovo, motyvuojant tuo, kad suinteresuotasis asmuo, atsižvelgiant į šiuos naujus paaukštinimo balus ir balus, nustatytus taikant *prorata temporis* priemonę, referencinį balų skaičių, reikalingą tam, kad būtų įtrauktas į paaukštintinų pareigūnų sąrašą, t. y. 8 balus, surinko tik 2015 m. liepos 1 d., taigi vėlesnę nei jo perkėlimo į Parlamentą datą (2015 m. kovo 16 d.).

17 2016 m. gegužės 11 d. sprendimu, apie kurį 2016 m. gegužės 20 d. buvo pranešta ieškovui, paskyrimų tarnyba nusprendė nepaaukštinti jo 2015 m. dėl paaukštinimų komiteto nuomonėje, pridėtoje prie sprendimo (toliau – ginčijamas sprendimas), nurodytų motyvų.

18 2016 m. liepos 13 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo skundų komitetas nusprendė, kad jis nebeturi pagrindo priimti sprendimą dėl 2016 m. vasario 10 d. ieškovo skundo, nes jis neteko dalyko po to, kai už 2014 m. ieškovui buvo skirti paaukštinimo balai ir priimtas ginčijamas sprendimas, kuriuo ir vėl atsisakyta jį paaukštinti, nepaisant to, kad buvo skirti šie balai.

19 2016 m. liepos 22 d. ieškovas padavė skundą dėl ginčijamo sprendimo, jis 2016 m. spalio 6 d. buvo atmestas (toliau – sprendimas atmesti skundą). Sprendimas atmesti skundą tą pačią dieną buvo įteiktas suinteresuotajam asmeniui.

20 2016 m. spalio 25 d. Parlamento sprendimu ieškovas nuo 2016 m. sausio 1 d. buvo atgaline data paaukštintas iki AD 10 lygio 1 pakopos.

Procesas ir šalių reikalavimai

21 2017 m. sausio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį.

22 Gavęs Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsniu grindžiamą ieškovo prašymą, Bendrasis Teismas viešojoje šio sprendimo versijoje nenurodė ieškovo vardo, pavardės ir kitų su juo susijusių duomenų.

23 Kadangi bylos šalys nepateikė prašymo surengti teismo posėdį pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 1 dalį, Bendrasis Teismas (devintoji kolegija), manydamas, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, nusprendė nagrinėti ieškinį be žodinės proceso dalies.

24 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir, kiek reikia, sprendimą atmesti jo skundą,

– įpareigoti Europos Sąjungos Teisingumo Teismą atlyginti patirtą turtinę žalą,

– priteisti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylinėjimosi išlaidas.

25 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl panaikinimo reikalavimų

26 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją reikalavimai dėl panaikinimo, formaliai pateikti dėl sprendimo atmesti skundą, tuo atveju, kai šio sprendimo turinys nėra savarankiškas, reiškia, kad į Tarnautojų teismą kreipiamasi dėl akto, dėl kurio skundas buvo pateiktas (1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 punktas ir 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Camós Grau / Komisija*, T-309/03, EU:T:2006:110, 43 punktas). Šioje byloje sprendimas atmesti skundą neturi savarankiško turinio, nes juo iš esmės tik patvirtinamas ginčijamas sprendimas, todėl ieškinys turi būti laikomas pareikštu dėl ginčijamo sprendimo.

27 Ieškovas nurodo du pagrindus savo prašymui dėl panaikinimo pagrįsti. Pirmasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio pažeidimu, o antrasis – vienodo požiūrio principo ir Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principo pažeidimu.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio pažeidimu

28 Ieškovas teigia, kad ginčijamas sprendimas priimtas pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnį, kaip jis yra išaiškintas jurisprudencijoje ir įgyvendintas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo vidaus paaukštinimo taisyklėse.

29 Ieškovas tvirtina, kad iš minėtos jurisprudencijos ir vidaus taisyklių matyti, kad jeigu pareigūnas tais metais, kuriais jis perkeltas iš vienos institucijos į kitą, gali būti paaukštintas, kompetentinga paskyrimų tarnyba yra jo pirminė institucija, o taikytina paaukštinimo sistema yra šios institucijos nustatyta paaukštinimo sistema, nepaisant to, kad šis pareigūnas buvo perkeltas į kitą instituciją iki jo galimo paaukštinimo įsigaliojimo datos. Šioje byloje iš to darytina išvada, kad ieškovas pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių surinko 2015 m. liepos 1 d. ir kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turėjo jį paaukštinti nuo šios datos, nepaisant to, kad 2015 m. kovo 16 d. jis buvo perkeltas į Parlamentą.

30 Ieškovas priduria, jog atsižvelgimas į fiktyviai sukauptus balus po 2015 m. kovo 16 d. nereiškia, kad jo nuopelnai lyginami su Parlamente dirbančių jo naujųjų kolegų nuopelnais; tam Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neturi kompetencijos. Iš tiesų Europos Sąjungos Teisingumo Teisme nustatyta paaukštinimo sistema, grindžiama *prorata temporis* priemone, leidžia atsižvelgti į paaukštinimo metais sukauptus paaukštinimo balus, kurie skiriami tik pagal paaukštinimo balus, jau skirtus prieš paaukštinimo metus ėjusiais metais, kai ieškovas buvo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnas, taigi, jo nuopelnai būtų palyginti su kitų tos pačios institucijos pareigūnų nuopelnais.

31 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pirmiausia pabrėžia, kad ieškovas neginčija nagrinėjamam atvejui taikytos paaukštinimo sistemos teisėtumo Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio atžvilgiu. Jis taip pat primena, kad Pareigūnų tarnybos nuostatai nesuteikia teisės į paaukštinimą net ir tiems pareigūnams, kurie atitinka visas sąlygas, kad galėtų būti paaukštinti. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priduria, jog jei iš paskyrimų tarnybos būtų reikalaujama, kad ji skirtų paaukštinimo balus perkeltam pareigūnui po jo perkėlimo datos, tai prilygtų reikalavimui, kad ši paskyrimų tarnyba toliau lygintų nuopelnus po perkėlimo datos, o tai neatitiktų nei jos paaukštinimo vidaus taisyklių, nei jurisprudencijos. Triplike jis patikslina, kad *prorata temporis* priemonė yra teisinė fikcija, kai per vienus paaukštinimo metus įgyti nuopelnai paverčiami paaukštinimo balais, į kuriuos atsižvelgiama tais pačiais metais atliekant lyginamąjį nagrinėjimą. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas galiausiai laikosi nuomonės, jog pirmą kartą dublike pateiktas argumentas, kad ieškovui už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 16 d. už nuopelnus nebuvo paskirtas nė vienas balas, yra nepriimtinas.

32 Pirmiausia reikia pažymėti, jog šalys sutaria dėl institucijos, kuri yra kompetentinga priimti sprendimą dėl ieškovo paaukštinimo 2015 m., t. y. šioje byloje dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kaip pirminės institucijos, kurioje dirbo ieškovas.

33 Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, vadovaujantis Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnyje nustatytais reikalavimais, jeigu pareigūnas gali būti paaukštintas tais metais, kai buvo perkeltas iš vienos institucijos į kitą, paskyrimų tarnyba, kompetentinga priimti sprendimą dėl jo paaukštinimo, yra tos institucijos, kurioje jis dirbo pirmiau, paskyrimų tarnyba (2011 m. birželio 28 d. Sprendimo *Mora Carrasco ir kt. / Parlamentas*, F-128/10, EU:F:2011:96, 39 punktas; 2011 m. liepos 5 d. Nutarties *Alari / Parlamentas*, F-38/11, EU:F:2011:103, 31 punktas ir 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Debaty / Taryba*, F-47/13, EU:F:2013:215, 22 punktas).

34 Šalių pozicija sutampa ir dėl to, kad paaukštinimo sistema, kurią turi taikyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, yra jo paties paaukštinimo sistema, kuri yra nustatyta šio sprendimo 2–8 punktuose nurodytose įvairiose vidaus nuostatose ir kurios teisėtumo ieškovas, beje, neginčija.

35 Iš tiesų reikia manyti, kad iš pirminės institucijos paskyrimų tarnybos kompetencijos neabejotinai darytina išvada, kad tai ši institucija turi priimti sprendimą dėl pareigūno paaukštinimo tais metais, kuriais jis yra perkeliamas, o iš šios kompetencijos pagrindo – kad yra būtina palyginti tos pačios institucijos pareigūnų kolegų nuopelnus tuo metu, kai šis palyginimas yra atliekamas (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 28 d. Sprendimo *Mora Carrasco ir kt. / Parlamentas*, F-128/10, EU:F:2011:96, 35 punktą ir 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Alari / Parlamentas*, F-38/11, EU:F:2011:103, 27 punktą), ir kad atitinkama pirminė institucija taikytų savo paaukštinimo sistemą. Be to, galima pažymėti, kad dėl pirminės institucijos paaukštinimo sistemos taikymo (kaip tai matyti iš 2011 m. lapkričio 30 d. išvadų) susitarė administracijos vadovų kolegija. Iš tiesų iš minėtų išvadų matyti (šioje byloje nėra reikalo priimti sprendimo dėl jų privalomosios galios, dėl kurios diskutavo šalys), kad „paaukštinimo data yra ta, kuri išplaukia iš pirminės institucijos paaukštinimo sistemos“, o tai reiškia, kad ši data turi būti nustatoma pagal šią sistemą.

36 Tačiau šalys nesutaria dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo paaukštinimo sistemos ir visų pirma dėl *prorata temporis* priemonės taikymo šioje byloje nagrinėjamam atvejui.

37 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad iš jurisprudencijos, susijusios su paaukštinimu, kai iš vienos institucijos perkeliama į kitą, darytina išvada, kad būtina palyginti perkeliamų pareigūnų ir pareigūnų, kurie prieš perkėlimą ėjusiais metais dar buvo jų kolegos, nuopelnus. Iš tiesų tam, kad nuspręstų, ar pareigūnas turi būti paaukštintas atgaline data N metų sausio 1 d., praktiškai paskyrimų tarnyba gali tik palyginti ankstesnius pareigūnų nuopelnus, be kita ko, įgytus N-1 metais, ir atsižvelgti į šių pareigūnų N-1 ir ankstesnių metų veiklos vertinimo ataskaitas (2011 m. birželio 28 d. Sprendimo *Mora Carrasco ir kt. / Parlamentas*, F-128/10, EU:F:2011:96, 35 punktas; 2011 m. liepos 5 d. Nutarties *Alari / Parlamentas*, F-38/11, EU:F:2011:103, 27 punktas ir 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Debaty / Taryba*, F-47/13, EU:F:2013:215, 23 punktas).

38 Be to, iš šios jurisprudencijos darytina išvada, kad sprendimas dėl paaukštinimo priimamas atgaline data, kaip įsigaliojantis tą dieną, kai atitinkamas pareigūnas priklausė institucijai, kompetentingai priimti sprendimą dėl jo paaukštinimo. Iš tiesų, kadangi paaukštinimas suponuoja biudžete numatytos laisvos darbo vietos, atitinkančios nagrinėjamą lygį, buvimą ir kadangi kiekviena institucija savarankiškai nustato savo darbo vietų skaičių pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 6 straipsnį ir koreliatyviai – laisvų darbo vietų sąrašą (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 28 d. Sprendimo *Carrasco ir kt. / Parlamentas*, F-128/10, EU:F:2011:96, 37 punktą), institucija, kompetentinga priimti sprendimą dėl paaukštinimo, gali paaukštinti atitinkamą pareigūną tik tą dieną, kai ji gali paskirti jį į joje esančią laisvą darbo vietą, t. y. per laikotarpį, kai šis pareigūnas priklauso šiai institucijai.

39 Antra, reikia pabrėžti, kad, priešingai nei pagal bylose, kuriose suformuota minėta jurisprudencija, nagrinėtas paaukštinimo sistemas, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo paaukštinimo sistemoje pagal *prorata temporis* priemonę numatyta, kad paaukštinimas yra galimas ne tik sausio 1 d., bet ir bet kurio kito N metų mėnesio pirmą dieną ir kad siekiant paaukštinti pareigūną N metais į N-1 metais gautus balus atsižvelgiama kaip į N metais gautus balus.

40 Vis dėlto reikia turėti omenyje, kad N metais gauti balai, neatsižvelgiant į tai, ar jie skirti palyginus N metais įgytus nuopelnus, kaip teigia Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, ar, kaip teigia ieškovas, tiesiog fiktyviai ekstrapoliuoti remiantis nuopelnų palyginimu už N-1 metus, gali būti paskirti tik kol atitinkamas pareigūnas priklauso institucijai, kompetentingai palyginti nuopelnus, taigi ir priimti sprendimą dėl paaukštinimo. Iš tiesų, jeigu šie balai skiriami per N metų paaukštinimo procedūrą, kai priimami paskesni jungtinio paaukštinimų komiteto ir paskyrimų tarnybos sprendimai (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 28 d. Sprendimo *Kotula / Komisija*, F-118/15, EU:F:2016:138, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), siekiant nustatyti atitinkamo pareigūno paaukštinimo datą, šie balai gali būti skiriami tik kol institucija yra kompetentinga lyginti ieškovo nuopelnus su šioje institucijoje dirbančių jo kolegų nuopelnais ir gali jį paaukštinti, t. y. šioje byloje – iki ieškovo perkėlimo į Parlamentą dienos.

41 Todėl šioje byloje Europos Sąjungos Teisingumo Teismas teisingai atsisakė skirti ieškovui balus už 2015 paaukštinimo metus po jo perkėlimo į Parlamentą datos 2015 m. kovo 16 d.

42 Taip Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nepažeidė vieno iš ieškovo nurodytų *proratatemporis* priemone siekiamų tikslų: užtikrinti kuo vienodesnį pareigūnų vertinimą, sušvelninant atsitiktinį datos, kada surenkamas pareigoms paaukštinti reikalingas balų skaičius, poveikį. Iš tiesų nagrinėjamas vienodas vertinimas yra susijęs su tais pareigūnais, kurie pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių surenka paaukštinimo metų sausio 1 d., ir tos pačios institucijos pareigūnais, kurie šį balų skaičių surenka vėliau, o ne su pareigūnais, kurie pasilieka šioje institucijoje, ir pareigūnais, kurie yra perkeliami.

43 Be to, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *prorata temporis* priemonės taikymą šioje byloje patvirtina 2013 m. gruodžio 12 d. Nutartis *Debaty / Taryba* (F-47/13, EU:F:2013:215). Žinoma, kaip pažymėjo ieškovas, kadangi paaukštinimo metais jis buvo perkeltas, jo situacija skiriasi nuo ieškovo situacijos byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Debaty / Taryba* (F-47/13, EU:F:2013:215). Iš tiesų toje byloje ieškovė buvo perkelta į kitą instituciją 2011 m., prieš prasidedant

2012 m., kai jis galėjo pretenduoti į paaukštinimą. Priešingai, nei teigia ieškovas, minėtoje nutartyje nurodyti motyvai šioje byloje nėra nereikšmingi, nes Europos Sąjungos tarnautojų teismas toje byloje, kaip ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ginčijamame sprendime, iš esmės nusprendė, kad perkėlimo data lemia instituciją, kuri yra kompetentinga priimti sprendimą dėl paaukštinimo, o taip pat (santykinai) ir pareigūnus, kurių atžvilgiu su paaukštinimu siejamas pareigūnas turi būti lyginamas, kaip ir datą, kada jis gali būti paaukštintas, t. y. datą, kai pareigūnas priklausė kompetentingai institucijai (2013 m. gruodžio 12 d. Nutarties *Debaty / Taryba*, F-47/13, EU:F:2013:215, 23 ir 24 punktai).

44 Iš viso to, kas nurodyta, matyti, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti, nesant reikalo priimti sprendimo dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prieštaravimų dėl pirmą kartą dublike pateikto argumento, pagal kurį ieškovui už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 16 d. nebuvo skirta jokio balo, priimtinumo. Iš tiesų, kadangi išnagrinėjus pirmąjį pagrindą yra aišku, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neprivalėjo skirti ieškovui balų po 2015 m. kovo 16 d., už laikotarpį nuo 2015 m. sausio 1 d. iki kovo 16 d. skirti balai neleido jam surinkti pareigoms paaukštinti reikalingo balų skaičiaus, todėl šį argumentą bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo ir Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principo pažeidimu

45 Ieškovas pirmiausia teigia, kad, atsisakydamas jį paaukštinti, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas iš tikrųjų sustabdė jo dalyvavimą 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūroje, nes jis buvo perkeltas į Parlamentą, ir taip pažeidė Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principą ir ieškovo teisę į karjerą. Antra, ieškovas teigia, kad šiuo atsisakymu paaukštinti taip pat pažeistas vienodo požiūrio principas, nes jis vien dėl šio perkėlimo buvo vertinamas kitaip nei jo kolegos, metus iki perkėlimo buvę tokioje pat situacijoje kaip ir jis.

46 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pirmiausia atsako, kad Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principas nereiškia, kad institucijos turi naudotis savo diskrecija vienodai ir kad taikant šį principą negali būti pasiektas toks rezultatas, kad institucija privalo priimti sprendimus dėl paaukštinimo pažeisdama Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnį. Antra, jis pabrėžia, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnyje numatyta pareiga atlikti lyginamąjį nuopelnų vertinimą išreiškiamas vienodo požiūrio principas, todėl, atmetus pagrindą, susijusį su Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnio pažeidimu, reikia atmesti kaltinimą, kad nesilaikyta vienodo požiūrio principo. Jis priduria, kad, nors 2014 m. ieškovo situacija buvo tokia pati kaip ir institucijoje dirbusių jo kolegų, 2015 m. ji iš esmės pasikeitė, nes jis buvo perkeltas į Parlamentą.

47 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vienodo požiūrio principas reikalauja, jog panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (2008 m. spalio 9 d. Sprendimo *Chetcuti / Komisija*, C-16/07 P, EU:C:2008:549, 40 punktas ir 1994 m. vasario 9 d. Sprendimo *Lacruz Bassols / Teisingumo Teismas*, T-109/92, EU:T:1994:16, 87 punktas).

48 Iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnyje numatytas lyginamasis nuopelnų nagrinėjimas išreiškia vienodo požiūrio principą (žr. 2015 m. spalio 8 d. Nutarties *Nieminen / Taryba*, T-464/14 P, EU:T:2015:787, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Šioje byloje reikia daryti išvadą, kad šis principas nebuvo pažeistas, atsižvelgiant į tai, kad 2015 m. ieškovo situacija skyrėsi nuo kitų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnų situacijos, kuri buvo lyginama iki paaukštinimo. Iš tiesų, skirtingai nei šie kiti pareigūnai, ieškovas atitinkamais paaukštinimo metais buvo perkeltas į kitą instituciją. Taigi laikotarpis, į kurį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas atsižvelgė lygindamas ieškovo ir toje pačioje institucijoje dirbančių jo kolegų nuopelnus ir paskirdamas paaukštinimo balus 2015 m., galėjo būti tik laikotarpis nuo 2015 m. sausio

1 d. iki kovo 15 d. Todėl nesvarbu, kad, kaip teigia ieškovas, jo situacija buvo tokia pati kaip ir jo kolegų, kurie 2014 m. taip pat buvo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnai, juo labiau jog ieškovas neteigia, kad skiriant paaukštinimo balus už 2014 m. jis būtų buvęs diskriminuojamas. Atsakant į kaltinimą dėl pavojaus, kad institucijos, nustatydamos perkėlimo datą, elgsis savavališkai ir viršys savo įgaliojimus, galima pridurti, kad šis pavojus visiškai neįrodytas ir kad bet kuriuo atveju jį labai riboja *prorata temporis* priemonė ir tai, kad už perkėlimo iniciatyvą yra atsakingas pareigūnas ir kad norint nustatyti perkėlimo datą reikia dviejų atitinkamų institucijų sutarimo.

50 Be to, šis skirtingas vertinimas, grindžiamas perkėlimu iš vienos institucijos į kitą, nereiškia, kad yra pažeidžiamas Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principas.

51 Antra, reikia priminti, kad iš tiesų, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal viešosios tarnybos vienodo administravimo principą, kuris buvo įtvirtintas Amsterdamo sutarties 9 straipsnio 3 dalyje, visiems visų institucijų pareigūnams taikomi tie patys Pareigūnų tarnybos nuostatai ir tos pačios nuostatos (šiuo klausimu žr. 2012 m. spalio 11 d. Nutarties *Cervelli / Komisija*, T-622/11 P, EU:T:2012:538, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Tačiau šioje byloje ieškovas, teigdamas, kad dėl perkėlimo iš vienos institucijos į kitą buvo sustabdytas jo dalyvavimas 2015 m. pareigų paaukštinimo procedūroje, pažeidžiant šį vienodo administravimo principą, jis nekaltina Europos Sąjungos Teisingumo Teismo tuo, kad jis taikė kitokias taisykles nei Parlamentas, ir juo labiau tuo, kad šios dvi institucijos priėmė skirtingas vidaus paaukštinimo taisykles. Priešingai, ieškovas kaltina Europos Sąjungos Teisingumo Teismą tuo, kad jis neišsamiai taikė savo paties taisykles ir visų pirma *prorata temporis* priemonę, lyg jis dar būtų šios institucijos pareigūnas. Taigi savo argumentais ieškovas nekaltina Europos Sąjungos Teisingumo Teismo tuo, kad jis nesilaikė Sąjungos viešosios tarnybos vienodo administravimo principo, todėl kaltinimas, susijęs su šio principo nesilaikymu, negali būti laikomas pagrįstu.

52 Galima pridurti, kad rezultatas nesikeistų, jeigu šie argumentai būtų aiškinami kaip tokie, kuriais Europos Sąjungos Teisingumo Teismas kaltinamas nepalankiu ieškovo vertinimu dėl to, kad jis buvo perkeltas į Parlamentą.

53 Iš tiesų iš jurisprudencijos matyti, jog institucijos turi užtikrinti, pirma, kad judumas nepakenktų perkeliamų pareigūnų karjerai ir, antra, kad perkelti pareigūnai nebūtų nepalankiai vertinami vykdant paaukštinimo procedūrą (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Cubero Vermurie / Komisija*, T-187/98, EU:T:2000:225, 68 ir 69 punktus ir 2013 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Scheidemann / Komisija*, F-76/12, EU:F:2013:132, 29 punktą). Be to, galima konstatuoti, kad ieškovas būtų surinkęs pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių 2015 m. liepos 1 d. ir tai būtų leidę jam patekti į paaukštintinų pareigūnų sąrašą, jei jis būtų likęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnas, ir kad Parlamente jis buvo paaukštintas iki AD 10 lygio tik nuo 2016 m. sausio 1 d.

54 Vis dėlto, pirma, Europos Sąjungos teismas keliuose sprendimuose pabrėžė kiekvienos institucijos, kaip darbdavės, autonomijos svarbą ir atmetė Sąjungos viešosios tarnybos vienodu administravimu pagrįstus argumentus. Iš to darytina išvada, kad į kitą instituciją perkeltas pareigūnas negali reikalauti, kad būtų taikomos tos pačios paaukštinimo taisyklės, kurios yra palankesnės ir kurias taikė jo pirminė institucija, ir teigti, kad paaukštinimo kontekste jis buvo nepalankiai vertinamas dėl savo judumo (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *V / Parlamentas*, F-46/09, EU:F:2011:101, 135 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Antra, bet kuriuo atveju, iš taip pat suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatai nesuteikia jokios teisės į paaukštinimą net ir tiems pareigūnams, kurie atitinka visas sąlygas, kad galėtų būti paaukštinti, įskaitant sąlygą surinkti pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių (žr. 2005 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Dionyssopoulou / Taryba*, T-284/02, EU:T:2005:188, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 14 d. Sprendimo *Praskevicius / Parlamentas*, F-81/10, EU:F:2011:120, 51 punktą). Iš tiesų paaukštinimo balų skyrimas galutinai nelemia institucijos pozicijos pasibaigus paaukštinimo procedūrai, nes paskyrimų tarnyba išlaiko

diskreciją ir jai nėra privalomi tarnybos direktorių ar vadovų paskirti paaukštinimo balai ar referencinis balų skaičius, ar jungtinio paaukštinimo komiteto sprendimai (dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo paaukštinimo sistemos žr. 2003 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Breton / Teisingumo Teismas*, T-323/02, EU:T:2003:340, 48 ir 50 punktus). Todėl remiantis tuo, kad ieškovas 2015 m. liepos 1 d. surinko pareigoms paaukštinti reikalingą balų skaičių būdamas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnas, negalima daryti išvados, kad tą dieną jis neabejotinai būtų turėjęs teisę į paaukštinimą. Be to, iš to negalima daryti išvados, kad paaukštinimas buvo pavėluotas ir todėl ieškovas buvo nepalankiai vertinamas dėl savo judumo. Dėl to antrasis pagrindas turi būti atmestas.

56 Iš to darytina išvada, kad reikia atmesti reikalavimus dėl panaikinimo.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

57 Ieškovas prašo atlyginti jam turtinę žalą, kurią patyrė dėl neteisėtų veiksmų, kuriuos nurodė pateikdamas du pagrindus, kuriais grindžiami jo reikalavimai dėl panaikinimo. Jis patikslina, kad patirta turtinė žala iš esmės atitinka skirtumą tarp, pirma, darbo užmokesčio, kurį jis būtų gavęs nuo 2015 m. liepos 1 d. iki gruodžio 31 d., jei 2015 m. liepos 1 d. jis būtų paskirtas AD 10 lygio pareigūnu ir, antra, darbo užmokesčio, kurį jis faktiškai gavo nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2016 m. sausio 1 d., kai jis buvo faktiškai paskirtas AD 10 lygio pareigūnu. Be to, jis teigia, jog nekyla jokių abejonių, kad ši žala susidarė dėl minėto Europos Sąjungos Teisingumo Teismo neteisėto elgesio. Triplike ieškovas priduria, kad į jo paaukštinimą atgaline data 2015 m. liepos 1 d. turi būti atsižvelgta nustatant jo perkėlimo į AD 10 lygio 2 pakopą datą.

58 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas laikosi nuomonės, kad ieškovo reikalavimą atlyginti žalą reikia atmesti. Pirma, ieškovas nepatikslino savo prašymo apimties ir tik apibūdino tariamas galimo sprendimo dėl panaikinimo pasekmes. Antra, reikalavimus, susijusius su žalos atlyginimu, reikia atmesti kaip nepagrįstus, nes nagrinėjamu atveju jie yra glaudžiai susiję su reikalavimais dėl panaikinimo, kurie atmestini kaip nepagrįsti. Trečia, tariama žala negali būti aiški, nes ieškovo reikalavimuose, susijusiuose su žalos atlyginimu, nurodytas darbo užmokestis iš tikrųjų siejamas su galimo sprendimo dėl panaikinimo pasekmėmis, kurias turėtų nustatyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

59 Reikia priminti, kad, pareigūnui arba tarnautojui pateikus prašymą atlyginti žalą, tam, kad už neteisėtą institucijos elgesį kiltų deliktinė institucijos atsakomybė, turi būti įvykdytos visos sąlygos, susijusios su inkriminuojamų veiksmų neteisėtumu, nurodytos žalos realumu ir veiksmų bei nurodytos žalos priežastiniu ryšiu. Jeigu viena iš šių sąlygų neįvykdyta, ieškinys turi būti atmestas visas, nesant reikalo nagrinėti kitų deliktinės atsakomybės sąlygų (1994 m. birželio 1 d. Sprendimo Komisija / *Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 42 punktas ir 2017 m. gegužės 17 d. Sprendimo *PG / Frontex*, T-583/16, nepaskelbtas Rinkinyje, EU:T:2017:344, 97 punktas).

60 Tik reikia pažymėti, kad, kaip teigia Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, reikalavimai atlyginti žalą grindžiami tik neteisėtais veiksmais, kuriuos patvirtintų pagrįstas dviejų pagrindų, kuriais grindžiami reikalavimai dėl panaikinimo, pobūdis. Kadangi šie pagrindai buvo atmesti, sąlyga, susijusi su elgesio, kuriuo kaltinama, neteisėtumu, nėra įvykdyta, todėl reikalavimus atlyginti žalą reikia atmesti. Bet kuriuo atveju šiuos reikalavimus reikia laikyti pateiktais per anksti, net jeigu sąlyga, susijusi su neteisėtumu, šioje byloje ir būtų įvykdyta, nes ginčijamo sprendimo panaikinimas dėl šio neteisėtumo nereikštų, kad ieškovas turėtų teisę į paaukštinimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 3 d. Sprendimo *De Nicola / BEI*, T-71/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:307, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat žr. šio sprendimo 55 punktą).

61 Iš to darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (devintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš RL bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Paskelbta 2017 m. gruodžio 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.